

Ivona Březinová

DANDA má hlad

Ilustrovala
Aneta Holasová

mladá fronta

Nebojím se

P I S M E N E K

Danda má hlad

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.mf.cz
www.albatrosmedia.cz

mladá fronta

Ivona Březinová
Danda má hlad – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2022

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

Nebojím se
P I S M E N E K

IVONA BŘEZINOVÁ

DANDA má hlad

ilustrovala Aneta Holasová

mladá fronta

KŮŇ BY NEPROŠEL

BUDE LÉTO. UŽ BRZY. OTÍK SE TĚŠÍ
NA KONEC ŠKOLNÍHO ROKU. PO PRVNÍ
TŘÍDĚ BUDE MÍT PRVNÍ PRÁZDNINY. ALE
JEŠTĚ PŘEDTÍM MU BUDE SEDM.

„HURÁ!“ VÝSKNE HLASITĚ NA CELÝ OBÝVÁK.

„CO ŘVEŠ?“ NECHÁPE TÁTA U TELEVIZE.

SLEDUJE FOTBAL. „COPAK DALI GÓL?“

OTÍK NEVÍ. FOTBAL JE MU FUK. MÁ

RADŠI KONĚ A PSY. JEDNOHO BY CHTĚL

K NAROZENINÁM. ASPOŇ PSA, KDYŽ NE

KONĚ. KŮŇ BY MU DOMA NEPROŠEL.

NEPROŠEL BY DVEŘMI A NEPROŠEL BY
U MÁMY. MÁMA MÁ RÁDA ČISTO. STÁJ
S KONĚM BY V OBÝVÁKU NECHTĚLA.

NĚCO ŽIVÉHO

OTÍKOVY NAROZENINY SE BLÍŽÍ
KAŽDÝM DNEM.

„CO BY SIS PŘÁL, OTÍKU?“ VYZVÍDÁ
MAMINKA U VEČEŘE.

JAKO BY TO NEVĚDĚLA.

„KONĚ,“ HLESNE OTÍK.

MAMINKA SE CHYTÁ ZA HLAVU.

„TAK KONĚ NE,“ OPRAVUJE SE HONEM
KLUK. „PSA. NEBO KOČKU. NEBO ASPOŇ
MYŠ,“ SLEVUJE ZOUFALE. „NĚCO... NĚCO
ŽIVÉHO.“

„MÁŠ MLADŠÍ SESTRU,“ CHECHTÁ SE TÁTA.

„TA JE NĚKDY ŽIVÁ AŽ AŽ. BUĎ RÁD. JÁ BYL
JEDINÁČEK.“

OTÍK DUMÁ. MOŽNÁ BY BYL RADŠI

JEDINÁČEK. MÍT SPOLEČNÝ POKOJ

S OLIVOU NENÍ ŽÁDNÝ MED.

OLIVA SE CULÍ. VÍ, ŽE K NAROZENINÁM

PATŘÍ DORT. A DORTY ONA RÁDA. VLASTNĚ

VŠECHNO, CO JE K JÍDLU. SPRÁVNĚ SE

JMENUJE OLÍVIE, ALE ŘÍKAJÍ JÍ OLIVA. JE

TAKOVÁ KULAŤOUČKÁ.

DŮLEŽITÝ DEN

KONEČNĚ JE TU DEN S VELKÝM D. TO PROTO, ŽE JE DŮLEŽITÝ. OTÍKOVI UŽ JE SEDM. PŘIPADÁ SI VELKÝ. DOST STARÝ NA TO, ABY SE O NĚJAKÉ ZVÍŘE SÁM POSTARAL. JESTLIPAK HO DOSTANE? MAMINKA NESE DORT A TÁTA DALŠÍ DÁRKY. KNIHU O DINOSAURECH A VSTUPENKU DO ZOO. OLIVA MU NAKRESLILA OBRÁZEK KONĚ. VYPADÁ TROCHU JAKO SLON BEZ CHOBOTU, ZATO S HŘÍVOU. A DÁL NEDOSTAL NIC. PES NIKDE, NATOŽ ŽIVÝ KŮŇ.

OTÍK SE CÍTÍ PODVEDENÝ. OPRAVDU ČEKAL
ASPOŇ PÍSKOMILA. SKORO SE MU CHCE
BREČET.

PAK NĚKDO ZVONÍ A OTÍK BĚŽÍ OTEVŘÍT.
ZA DVEŘMI STOJÍ PRATETA VILEMÍNA.